

دکتر رابرت ای. پترسون، روح القدس و اتحاد با مسیح، جلسه ۱۵، مبانی اتحاد با مسیح در رساله‌های پولس، افسسیان، فیلیپیان و کولسیان

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد روح القدس و اتحاد با مسیح است. این جلسه ۱۵، مبانی اتحاد با مسیح در پولس، افسسیان، فیلیپیان و کولسیان است.

ما بررسی خود در مورد اتحاد با مسیح در نامه‌های پولس را با مراجعه به افسسیان ۲، آیات ۱۱ تا ۱۶ ادامه می‌دهیم.

پولس می‌نویسد، پس به یاد داشته باشید که زمانی شما غیریهودیان در جسم، که به ختنه به دست و در جسم نامختون نامیده می‌شوید، به یاد داشته باشید که در آن زمان از مسیح جدا، از کشور اسرائیل بیگانه و با پیمان‌های وعده بیگانه بودید، در جهان امیدی نداشتید و بدون خدا بودید. اما اکنون در مسیح عیسی، شما که زمانی دور بودید، به وسیله خون مسیح نزدیک شده‌اید. زیرا او خود صلح ماست، که هر دوی ما را یکی کرده و دیوار جدایی دشمنی را در جسم خود فرو ریخته است، با لغو شریعت احکام بیان شده در فرایض، تا بتواند در خود یک انسان جدید به جای آن دو بیافریند، و بدین ترتیب صلح برقرار کند و هر دوی ما را از طریق صلیب در یک بدن با خدا آشتی دهد و بدین ترتیب دشمنی را از بین ببرد.

پولس در این متن، جامع‌ترین توصیف خود را از نیاز یک فرد گمشده به اتحاد با مسیح ارائه می‌دهد. این نیاز در مورد کافران غیریهودی برجسته شده است. پولس می‌نویسد که شما در آن زمان از مسیح جدا بودید، آیه ۱۲.

نیاز به اتحاد با مسیح، جدایی از اوست. او صاحب حیات جاودان و بخشش است. تا زمانی که ما از او جدا هستیم، از تمام مزایای نجات بخش او نیز جدا هستیم.

این وضعیت در مورد غیریهودیان برجسته‌تر است زیرا آنها نیز از کشور اسرائیل بیگانه و با عهدهای وعده بیگانه‌اند، آیه ۱۲. در نتیجه، کافران غیریهودی، به عنوان نمایندگان همه مؤمنان، هیچ امیدی ندارند و در جهان بدون خدا هستند، آیه ۱۲. اما شکر به فیض شگفت‌انگیز خداست که وقتی خوانندگان پولس در چنین تنگناهای سختی بودند، آیه ۱۳، اما اکنون در مسیح عیسی، شما که زمانی دور بودید، به وسیله خون مسیح نزدیک شده‌اید.

تشخیص ظرافت «در مسیح عیسی» در اینجا دشوار نیست. این کلمه مکان‌نما است و به صورت استعاری برای اشاره به قلمرو مسیح به کار رفته است، که در تضاد کامل با قلمرو جدایی از اوست که در آیه ۱۲ به روشنی توصیف شده است. پدر ما را به قلمرو پسرش منتقل کرده است، جایی که ما به خدا نزدیک شده‌ایم.

در نتیجه، نقل قول می‌شود که یهودی و غیریهودی هر دو با یک روح به پدر دسترسی دارند، آیه ۱۸. مسیح آشتی‌دهنده و صلح‌آور است که یهودیان و غیریهودیان مؤمن را در قالب یک قوم خدا متحد می‌کند. او از طریق مرگ خود بر روی صلیب صلح برقرار می‌کند و بدین ترتیب، به نوعی شریعت یهود را که یهودیان را از غیریهودیان جدا می‌کرد، منسوخ می‌کند، آیات ۱۴ و ۱۵.

هدف او، نقل قول، این بود که به جای آن دو، در خود یک انسان جدید بیافریند، بنابراین صلح برقرار می‌کند، آیه ۱۵. مسیح آشتی‌دهنده همچنین آدم دوم است که با مرگ و رستاخیز خود، خلقت جدید را آغاز می‌کند. او بدین ترتیب، مؤمنان را به خود و همچنین به سایر مؤمنان در رستگاری پیوند می‌دهد.

مسیح، به زبان پولس، در خود، به جای آن دو، یهودی و غیریهودی، یک انسان جدید می‌آفریند. کمپبل به درستی معتقد است که پولس در آیه ۱۵ از کلمات «در خود» برای بیان ادغام در مسیح استفاده می‌کند. در واقع، او است که با پیوند دادن هر دو، یهودی و غیریهودی، آنها را گرد هم آورده است، من نقل قول می‌کنم با پیوستن هر دو به او.

کمپبل، باز هم، کلمات بعدی این تفسیر را تأیید می‌کنند، زیرا پولس تعلیم می‌دهد که مسیح، به نقل از آیه هر دو را در یک بدن از طریق صلیب با خدا آشتی می‌دهد. خدا با ترکیب یهودیان و غیریهودیان در یک، ۱۶ بدن مسیح، بین آنها صلح برقرار می‌کند و بدین ترتیب چیزی را که او بشریت جدید می‌نامد، ایجاد می‌کند، که روش دیگری برای مشاهده قوم خدا، یعنی کلیسا است. افسسیان ۲، ۱۸ تا ۲۲، زیرا از طریق او، ما هر دو مؤمنان یهودی و غیریهودی، در یک روح به پدر دسترسی داریم.

پس شما دیگر غریب و بیگانه نیستید، بلکه همشهری مقدسین و اعضای خانواده خدا هستید، بر پایه رسولان و انبیا بنا شده‌اید، که خود عیسی مسیح سنگ زاویه است، و در او تمام بنا به هم پیوسته و به صورت معبدی مقدس در خداوند در می‌آید. در او، شما نیز به وسیله روح، به صورت مکانی برای سکونت خدا بنا می‌شوید. شگفت‌آور است که خدا نجات را به غیریهودیان عطا کرده است.

آنها، به همراه یهودیان مؤمن، کلیسا را تشکیل می‌دهند. یهودی و غیریهودی، نقل قول، هر دو در یک روح به پدر دسترسی دارند، آیه ۱۸. غیریهودیان دیگر از قوم خدا طرد نمی‌شوند.

آنها شهروندان و اعضای خانواده خدا هستند، آیه ۱۹. در اینجا، برای چهارمین بار، پولس کلیسا را به عنوان معبد روحانی معرفی می‌کند. رجوع کنید به اول قرنیتیان ۳:۱۶ و ۱۷: اول قرنیتیان ۱۶:۶ تا ۲۰، اول قرنیتیان ۲۰، ببخشید، دوم قرنیتیان ۱۶:۶ تا ۱۹:۶.

یک بار دیگر، اول قرنیتیان ۳:۱۶، ۱۷، اول قرنیتیان ۶:۱۹ و ۲۰، دوم قرنیتیان ۶:۱۶. در اینجا چهارمین اشاره به آن در نامه‌های پولس آمده است. از نظر تاریخ رستگاری، مسیح سنگ بنا است که به ایده ادغام در او اشاره دارد، همانطور که در اول قرنیتیان ۳:۱۱ و ۱۶ و ۱۷ آمده است.

رسولان و انبیای عهد جدید، پایه و اساس هستند و کل آن یک نقل قول است، معبد مقدس در خداوند افسسیان ۲:۲۱. این متن نیز از این قاعده مستثنی نیست که حضور خدا، یک ساختمان را به معبد، محل سکونت، برای خدا به وسیله روح، تبدیل می‌کند، آیه ۲۲. این بار، پولس به صراحت ایده ادغام در مسیح را روشن می‌کند.

او این کار را از سه طریق انجام می‌دهد. البته، همانطور که مبانی اتحاد با مسیح را در انجیل‌های هم‌نوا و اعمال عهد عتیق مطالعه کردیم، یکی از سه مضمون اصلی را در کنار شناسایی دیدیم و سومی، مشارکت بود. سومی، مشارکت است.

متشکرم. درست است—شناسایی، ادغام، مشارکت.

خداوند قوم خود را به واسطه حضورش با خود یکی می‌داند. او آنها را در قوم خدا به عنوان یک جامعه ادغام می‌کند و آنها با خدا مشارکت می‌کنند، همانطور که او آنها را در داستان خود در عهد عتیق می‌آورد. این مضامین در عهد جدید به واسطه اتحاد با مسیح در پولس دنبال می‌شوند و در اینجا، ما به صراحت ایده ادغام را می‌یابیم که ریشه در کنوپاتولوژی و اعمال عهد عتیق دارد.

پولس از سه طریق درباره ادغام صحبت می‌کند. او می‌گوید که در مسیح است که این بنا به معبد تبدیل می‌شود. در او، این بنا به مکان سکونت خدا، شماره دو و سه، تبدیل می‌شود و این معبد مقدس در خداوند است.

یک بار دیگر. مسیح کسی است که در او ساختمان به معبد تبدیل می‌شود. در او، این ساختمان به محل سکونت خدا تبدیل می‌شود و این معبد مقدس در خداوند است.

تیلمن به درستی بیان می‌کند که عبارت «در خداوند» نه به خدای پدر، بلکه به خداوند عیسی مسیح اشاره دارد. قابل توجه است که هر سه کاربرد عبارت «در مسیح» در اینجا، یعنی «در چه کسی»، «در خداوند» و «در او»، مطابق با استعاره‌ی ساخت، از ادغام در مسیح سخن می‌گویند. علاوه بر این، پرستش تثلیث «مقدس در این معبد انجام می‌شود».

برای یهودیان و غیریهودیان مؤمن، از طریق او، مسیح، ساختمان و معبد هر دو در یک روح، روح القدس، به پدر، خدای پدر، دسترسی دارند، آیه ۱۸. و خدا این معبد مقدس را در خداوند به وسیله روح القدس به مکانی برای سکونت خدای پدر تبدیل می‌کند، آیات ۲۱ و ۲۲. کمپبل دو نکته مهم را اضافه می‌کند.

اولاً، استعاره معبد پویا است، زیرا قوم خدا برای سکونت او با هم ساخته می‌شوند. و با ترکیب استعاره‌ها، این استعاره ارگانیک است، زیرا قوم خدا در خداوند به یک معبد مقدس تبدیل می‌شوند، ۲:۲۱. پولس برای انتقال دیدگاه الهیاتی خود، استعاره‌ها را با هم ترکیب می‌کند.

او ساختمانی را به تصویر می‌کشد که در برابر چشمان ما به معبدی تبدیل می‌شود. و این عمل پویا همچنان ادامه دارد. ایمانداران به تدریج توسط روح القدس با هم ساخته می‌شوند.

پولس ایده سکونت در درون را اضافه می‌کند. روح القدس در تلاش است تا مؤمنان، چه یهودی و چه غیر یهودی، را «به وسیله روح، به مکانی برای سکونت خدا تبدیل کند»، آیه ۲۲. اگرچه پولس معمولاً سکونت در درون را به روح و پنج بار به مسیح نسبت می‌دهد، این یکی از تنها دو باری است که آن را به خدای پدر نسبت می‌دهد.

خدا معبد را به وسیله روح القدس به مکانی برای سکونت خود تبدیل می‌کند. واضح است که خدای پدر از مسیح و روح القدس متمایز است. ضمناً، جای دیگری که کتاب مقدس به صراحت می‌گوید پدر در ما ساکن است، دوم قرن‌تین ۱۶:۶ است. تثلیث به صورت فردی و جمعی در قوم خدا ساکن است.

من همان چیزی را می‌گویم که قبلاً گفتم. اگر کتاب مقدس هرگز نگفته باشد، اگر کتاب مقدس فقط گفته باشد که روح القدس در قوم خدا ساکن است، من اول از همه این را می‌گویم و بعد می‌گویم که کتاب مقدس هرگز این را نمی‌گوید، اما از آنجا که خدا یک تثلیث است و شخصیت‌های تثلیث قابل تشخیص اما جدایی‌ناپذیر هستند، اگرچه کتاب مقدس هرگز این را نمی‌گوید، باید بگوییم که کل تثلیث در ما ساکن است، به خصوص روح القدس. اما کتاب مقدس این را می‌گوید.

پنج یا شش بار، از مسیح به عنوان ساکن در ما صحبت شده است، و دو مورد از آنها این یکی است. پدر در قوم خدا ساکن است. ما می‌توانیم بین حضور فراگیر عمومی خدا و حضور ویژه او تمایز قائل شویم، و البته حضور ویژه پدر اکنون در بهشت است، جایی که خدا ساکن است.

حضور ویژه پسر مجسم در دست راست خداست، و حضور ویژه روح، که در واقع محرک اصلی در سکونت است، به صورت فردی در قوم خدا است و در اینجا به صورت جمعی مورد تأکید قرار گرفته است. افسسیان یک متن جنگ روحانی فوق‌العاده است. افسسیان ۶: ۱۰-۱۲. در نهایت، پدر در ما ساکن است ۱۰-۱۲: ۶:

پولس می‌نویسد: «در خداوند و در قدرت او نیرومند باشید. زره کامل خدا را بپوشید تا بتوانید در برابر نیرنگ‌های شیطان بایستید. زیرا ما با جسم و خون کشتی نمی‌گیریم، بلکه با فرمانروایان، با اولیای امور، با «قدرت‌های کیهانی بر این تاریکی کنونی، با نیروهای روحانی شر و بدی در جای‌های آسمانی می‌جنگیم».

در این متن جنگ معنوی، پولس به خوانندگان سفارش می‌کند که با توجه به این واقعیت که نبرد آنها علیه قدرت‌های کیهانی بر فراز این تاریکی کنونی است، زره کامل خدا را بپوشند. آیات ۱۱ و ۱۲. کمپبل خاطرنشان می‌کند و من از این آموختم که این به من آموخت؛ کمپبل خاطرنشان می‌کند که این نه تنها یادآور تسلیحات نظامی رومی، آنطور که معمولاً شناخته شده است، بلکه توصیفات یهوه و مسیح او در نبرد را نیز که در اشعیا آمده است، به یاد می‌آورد.

و نتیجه‌گیری او شایسته نقل قول است. به نقل از کنستانتین کمپبل، پولس و اتحاد با مسیح، نقل قول: بنابراین، یکی از پیامدهای افسسیان ۱۰: ۶-۱۷ این است که مؤمنان باید زره خود خداوند را بپوشند زره‌ای که خود خداوند در نبرد می‌پوشد، که حس اتحاد با او را در امر جنگ معنوی برمی‌انگیزد. با توجه به اینکه این اتحاد در کل متن نفوذ می‌کند، منطقی است که نتیجه بگیریم که عبارت «انگوریو در خداوند»، در ۱۰: ۶ اتحاد با خداوند را منتقل می‌کند.

بنابراین، وقتی رسول در آیه ۱۰ به خوانندگان دستور می‌دهد که در خداوند و در قدرت او قوی باشند، منظورش این است که آنها باید به دلیل اتحادشان با مسیح و قدرت عظیم او قوی باشند. آخرین بخش در افسسیان، افسسیان ۲۱: ۶-۲۲. ممکن است فکر کنید این یک انتخاب عجیب است، اما من به شما نشان خواهم داد که چرا آن را انتخاب کردم. تا شما نیز بدانید که من چگونه هستم و چه می‌کنم، تیخیکوس، برادر عزیز و خادم وفادار در خداوند، همه چیز را به شما خواهد گفت.

من او را دقیقاً به همین منظور نزد شما فرستاده‌ام تا از احوال ما آگاه شوید و او دل‌های شما را دلگرم کند اتحاد با مسیح چنان در سراسر این منطقه سایه افکنده است که پولس در نیمی از مواقع، در سلام‌های اولیه و پایانی رساله‌هایش، مانند اینجا، به اتحاد اشاره می‌کند. او به کلیسای افسس می‌گوید که تیخیکوس را نزد آنها می‌فرستد تا آنها را از احوال پولس آگاه کند و آنها را دلگرم سازد.

او تیخیکوس را به عنوان برادری محبوب و خادمی وفادار در خداوند، در آیه ۲۱، توصیف می‌کند. عبارت «در خداوند» در اینجا نیز به همان اندازه که در نوشته‌های پولس به عنوان یک نقل قول برای مؤمنان استفاده می‌شود، در اینجا نیز به کار می‌رود. بنابراین، مفهوم این است که تیخیکوس یک خادم مسیحی وفادار است، اما به جای اینکه بگوید مسیحی، می‌گوید خادم در خداوند.

معنای مشابهی دارد. اتحاد با مسیح برای اشاره به قوم خدا بسیار رایج شده است. دوباره می‌گویم: جامع‌ترین روشی که عهد جدید برای اشاره به کاربرد نجات ارائه می‌دهد، اینکه خداوند در واقع فیض خود را که از ازل برنامه‌ریزی شده بود و کار آن در قرن اول توسط عیسی به انجام رسید، برای اینکه واقعاً آن فیض را بر زندگی انسان‌ها بیاورد، آنها را نجات دهد، آنها را از تاریکی به نور، از مرگ به زندگی منتقل کند، اتحاد با مسیح است.

زیرا با پیوستن روحانی به او، ما از تمام مزایای نجات بخش او بهره مند می شویم. ما در او از نو زاده می شویم. ما در او پذیرفته می شویم، در او تغییر کیش می دهیم و در او عادل شمرده می شویم.

ما در او پایدار می مانیم. همانطور که افسسیان ۱ می گوید، تمام برکات روحانی خدا در مسیح عیسی به ما داده شده است. هر برکت روحانی در جای های آسمانی به کلیسا در مسیح عیسی داده شده است.

فیلیپیان ۳، بخش های زیادی در فیلیپیان وجود دارد، اما یک بار دیگر، من فقط چند مورد را گلچین می کنم تا وسعت و تا حدودی عمق آموزه پولس در مورد اتحاد با مسیح را نشان دهم. فیلیپیان ۱۲: ۳، ۱۳، ۱۴. برای اینکه درست توضیح بدهم، باید با آیه ۴ شروع کنم. پولس در مورد دشمنان، کسانی که جسم را مثله می کنند، بدکاران، سگ ها، و او، پولس خیلی جذاب است.

آنها به جسم، به اصل و نسب و عملکرد انسان اعتماد می کنند. پولس می گوید من دیگر این کار را نمی کنم. اگرچه خودم، فیلیپیان ۳: ۴، اگر کسی به جسم اعتماد کند، ممکن است دلیلی برای اعتماد به نفس داشته باشم.

من در روز هشتم به پاسداشت عهد ابراهیمی ختنه شدم. والدین او یهودیان وفادار از قوم اسرائیل، تنها قوم عهددار در کل جهان بودند. تنها قوم عهددار از قبیله بنیامین، یکی از دو قبیله وفادار جنوبی که در فروپاشی پادشاهی ها پس از مرگ سلیمان مرتد نشدند.

یک عبری از نسل عبری ها. یهودیان پس از بازگشت از اسارت بابل معمولاً به زبان آرامی صحبت می کردند، اما برخی خانواده ها متمایز بودند و خانواده پولس یکی از آنها بود. مادرش یک آشپزخانه مخصوص غذاهای گوشر داشت و آنها در خانه خود به زبان عبری صحبت می کردند.

یک پسر عبری از والدین عبری. در مورد قانون، یک فریسی. ما نسبت به فریسیان دیدگاه منفی داریم و حق هم داریم، زیرا عیسی آنها را به خاطر ریاکاری و غیره سرزنش می کند و آنها او را تا حد زیادی رد می کنند.

اما یهودیان عادی احترام زیادی برای فریسیان قائل بودند. آنها افراد غیر روحانی متعهدی بودند که بیش از آنچه شریعت مقرر کرده بود، دعا می کردند، صدقه می دادند و روزه می گرفتند. و مردم به آنها به عنوان یهودیانی بسیار متعهد به معنویت نگاه می کردند.

پولس می گوید، در مورد غیرت، من آزار دهنده ی کلیسا بودم. اما در مورد عدالت تحت شریعت، بی عیب. من آزار دهنده ی کلیسا بودم.

این بدان معنا نیست که پولس واقعاً بی عیب و نقص بود، اما از نظر خودش به عنوان یک فریسی، به عنوان یک عبرانی عبرانی، او با غیرت شریعت را حفظ کرد و تا رومیان ۷ از زیر پا گذاشتن آن آگاه نبود. خدا آن را برایش زنده کرد و طمع خودش او را کشت. اما هر سودی که داشتم، فیلیپیان ۳: ۷، آن را به خاطر مسیح ضرر دانستم. او فراتر می رود.

در واقع، من همه چیز را به خاطر ارزش والای شناخت مسیح عیسی، پروردگارم، ضرر می دانم. به خاطر او همه چیز را از دست داده ام و آنها را زیاله می دانم. اسکوبالا، که ترجمه اش می شود زیاله، یک حسن تعبیر است.

یعنی کود. دغدغه ما این است که من مسیح را به دست بیاورم و در او یافت شوم. این کلمات

نه با داشتن عدالتی از جانب خودم که از شریعت ناشی می‌شود، بلکه با آن عدالتی که از طریق ایمان به مسیح حاصل می‌شود. عدالتی از جانب خدا، که به ایمان بستگی دارد تا من او و قدرت رستخیز او را بشناسم و در رنج‌های او شریک شوم و در مرگش مانند او گردم.

تا به هر طریق ممکن، رستخیز از مردگان را به دست آورم. پولس در مسیح مورد قبول خدا قرار گرفته است. اما او همچنین تلاش می‌کند تا یک زندگی مسیحی داشته باشد.

او برای پذیرش خدا تلاش نمی‌کند. او از طریق ایمان و به لطف الهی، این را از قبل دارد. باید به خواندن ادامه می‌دادم.

نه اینکه من قبلاً این را به دست آورده باشم یا در حال حاضر کامل باشم. من الان در فیلیپیان ۳:۱۲ هستم. اما من به تلاش ادامه می‌دهم تا آن را از آن خود کنم، زیرا مسیح عیسی مرا از آن خود کرده است.

برادران، من فکر نمی‌کنم که آن را از آن خود کرده‌ام. اما یک کار انجام می‌دهم، فراموش کردن آنچه در پشت سر است و تلاش برای رسیدن به آنچه در پیش است، این است که به سوی هدف جایزه‌ی دعوت الهی به سوی بالا در مسیح عیسی پیش می‌روم. کمی بعد در این سخنرانی‌ها، به آیاتی که قبلاً در مورد یافتن در مسیح و داشتن عدالت خدا و غیره خواندم، خواهم پرداخت.

اما فعلاً، وقتی از زبان مسیح بحث می‌کنم، به این موضوع خواهم پرداخت، زیرا این یکی از شش جایی است که در رساله پولس، مسیح نه تنها به طور غیرمستقیم، مانند تمام متون دیگر، از اتحاد سخن می‌گوید، بلکه مستقیماً از اتحاد با مسیح و بنابراین اتحاد با مسیح در عادل‌شمردگی سخن می‌گوید. اما کلماتی که می‌خواستم فوراً روی آنها تمرکز کنیم، در آیات ۱۲ تا ۱۴ آمده است. پولس در مسیح توسط خدا پذیرفته شده است.

اما او همچنین تلاش می‌کند تا یک زندگی مسیحی داشته باشد. او سخت کار می‌کند. او تلاش می‌کند

او تلاش می‌کند. در کولسیان ۱، آیه آخر، او زحمت می‌کشد. اما او به سرعت اضافه می‌کند که او بر اساس قدرت خدا که در او در کولسیان ۱ کار می‌کند، زحمت می‌کشد.

کولسیان ۱:۲۹. برای این، من که هر انسانی را که در مسیح عیسی بالغ می‌شود، به حضور می‌آورم، زحمت می‌کشم، با تمام نیرویی که او به قدرت در من به کار می‌گیرد، مبارزه می‌کنم. پولس برای پذیرفته شدن توسط خدا تلاش نمی‌کند.

او سعی نمی‌کند با عمل خود نجات یابد. او از قبل این رستگاری را از طریق فیض و ایمان به دست آورده است. اما او در حالی که مشتاق رستخیز بدن خود است، با گناهان خود دست و پنجه نرم می‌کند.

او این را اینگونه بیان می‌کند. نقل قول، من به سوی هدف می‌روم تا جایزه‌ی دعوت الهی در مسیح عیسی را به دست آورم، آیه ۱۴. در مسیح، به احتمال زیاد از عیسی به عنوان یک عامل سببی استفاده شده است.

دعوت رو به بالای پولس در مسیح عیسی است، یعنی به دلیل شخصیت و دستاورد نجات‌بخش مسیح. فیلیپیان ۴:۱۹. باز هم، این نشان دهنده‌ی تنوع در استفاده‌ی پولس از اتحاد با مسیح است.

پولس از فیلیپیان به این دلیل که به آنها اجازه داده بود به او کمک کنند، قدردانی می‌کند. این یک تعریف بزرگ بود. این بدان معناست که او به آنها و رابطه‌شان با خداوند اطمینان واقعی داشت که این امر هیچ‌گونه اختلاف یا انتقادی را در میان آنها ایجاد نخواهد کرد.

نه اینکه دنبال هدیه باشم، بلکه دنبال ثمره‌ای هستم که اعتبار شما را افزایش دهد. فیلیپیان ۴-۱۸. من تمام مبلغ و حتی بیشتر از آن را دریافت کرده‌ام.

من از هدایایی که شما فرستاده بودید، یعنی هدیه‌ای معطر و قربانی‌ای پسندیده و مورد رضایت خدا، به خوبی برخوردارم. و خدای من هر نیاز شما را بر اساس ثروت خود، در جلال در مسیح عیسی، رفع خواهد کرد. جلال تا ابد بر خدا و پدر ما باد.

آمین. رسول ابراز اطمینان می‌کند که خدا نیازهای فیلیپیان را برآورده خواهد کرد. احتمالاً در مسیح، عیسی ثروت را در جلال نشان می‌دهد و برای نشان دادن ارتباط استفاده می‌شود.

ثروت‌های باشکوه خدا در ذهن پولس چنان با مسیح مرتبط است که او به راحتی یکی را با دیگری مرتبط می‌کند. خدای من هر نیاز شما را بر اساس ثروت خود در جلال در مسیح عیسی، که با مسیح عیسی مرتبط است، برآورده خواهد کرد. توجه داریم که پولس در اینجا رسم رومی قرن اول در مورد دادن و گرفتن هدایا را رعایت نمی‌کند.

در جامعه رومی مفهومی از لطف و بخشش وجود نداشت. هدایا داده می‌شدند و از طرف گیرنده تعهدی محسوب می‌شدند. آنها شامل لطف و عنایتی از طرف دهنده بودند زیرا گیرنده در قبال اهداکننده متعهد بود.

اما در مورد پولس اینطور نیست. او هدیه آنها را تصدیق می‌کند. او خدا را به خاطر آن شکر می‌کند.

او از آنها به خاطر این کار تشکر می‌کند. و در عوض، به آنها اطمینان می‌دهد که خدا نیازهایشان را برآورده خواهد کرد. او به نام فیض، قراردادهای اجتماعی را زیر پا می‌گذارد.

مسیحیان نیازی به این شیوه زندگی ندارند. کل انجیل مسیحی با عرف اجتماعی در تضاد است. خداوند گناهکاران را بدون قید و شرط دوست دارد و آنها حتی اگر بخواهند هم نمی‌توانند چیزی به او برگردانند.

آنچه او ادعا می‌کند، تمام زندگی ماست، همانطور که کالوین به طور مؤثر آموزش داد. کولسیان ۱:۱۳ و ۱۴. بنابراین با شروع از ۱۱، کولسیان ۱. باشد که شما با تمام قدرت، مطابق قدرت جلال او، برای تحمل و صبر کامل با شادی، تقویت شوید و پدری را که شما را شایسته کرده است تا در میراث مقدسین در نور سهیم شوید، شکر کنید.

، او ما را از قلمرو تاریکی‌های بخشیده و به پادشاهی پسر عزیزش منتقل کرده است، که در او ما رستگاری یعنی بخشش گناهان را داریم. پولس از خدای پدر سخن می‌گوید که مؤمنان را از پادشاهی تاریکی گناه و داوری نجات می‌دهد، که به معنای قرار دادن آنها در پادشاهی دیگری، یعنی پادشاهی پسر عزیزش است، آیه ۱۳. این انتقال پادشاهی، کلید درک کاربرد «در چه کسی» آیه ۱۴ است.

خداوند ما را از قلمرو تاریکی‌های بخشید و به پادشاهی پسر محبوبش منتقل کرد که در او رستگاری و بخشش گناهان را داریم. این همان کاربرد مکانی آشنا است که با مکان یا جایگاه مرتبط است و به صورت مجازی برای صحبت از قلمرو یا قلمرو یا پادشاهی مسیح در قلمرو پسر محبوب خدا به کار می‌رود. مسیحیان رستگاری و بخشش دارند.

آنها در واقع از تمام برکات خدا برخوردارند. رستگاری و بخشش در اینجا ذکر شده است. یا در مورد کولسیان و ۲۸ چطور؟ ۱:۲۷

برای ایشان، ای مقدسین خدا، خدا اراده فرمود تا آشکار سازد که در میان غیریهودیان، چه عظمتی در شکوه این راز نهفته است، که همان مسیح در شماست، امید جلال. ما او را، مسیح در شما، اعلام می‌کنیم و با تمام حکمت به همه هشدار می‌دهیم و تعلیم می‌دهیم تا هر کس را که در مسیح بالغ شده است، به حضور او تقدیم کنیم. برای این کار، من با تمام نیروی او که او به قدرت در من به کار می‌گیرد، زحمت می‌کشم و مبارزه می‌کنم.

پولس در اینجا، در نامه‌ای به غیریهودیان، نجاتی را که خدا برای مقدسین آشکار کرده است، با عباراتی باشکوه توصیف می‌کند. غنای جلال این راز، آیه ۲۷. این راز به کار عظیم خدا در مسیح اشاره دارد که تنها زمانی به طور کامل آشکار شد که مسیح آمد و روح را در کلیسا ریخت.

ما معمولاً از کلمه جلال صرف نظر می‌کنیم زیرا تعریف آن دشوار است. پی. تی. اُبراین این رویه را اصلاح می‌کند. نقل قول، رسول می‌خواست تأکید کند که این راز شگفت‌انگیز از جلال، یعنی شخصیت خود خدا، بهره برده است.

پولس با اشاره به ثروت، به بخشش فراوان نعمت‌هایش در مسیح اشاره می‌کند. تفسیر پی. تی. اُبراین، *کولسیان و فیلیمون*. این راز بزرگ چیست؟ پولس در فصل ۲۷ پاسخ می‌دهد.

این مسیح در شماست، امید جلال، پسر محبوب خدا، که در او رستگاری و بخشش گناهان را داریم، کسی که کار نجات‌بخش خود را بیرون از ما انجام می‌دهد، وقتی که به جای ما می‌میرد و در روز سوم دوباره زنده می‌شود. علاوه بر این، او افتخار می‌کند که در میان غیریهودیان، کسانی که قبلاً خارج از قوم خدا بودند، زندگی کند. در واقع، مسیح در همه مؤمنان، چه یهودی و چه مسیحی، چه یهودی و چه غیریهودی، ساکن است.

در این رابطه صمیمانه، او منبع امید ما برای رستگاری آینده است. او امید جلال است. حضور او در درون ما، ما را از جلال نهایی مطمئن می‌سازد.

اعلام این مسیح به همراه هشدار و آموزش مناسب، وسیله اصلی خدا برای رساندن قومش به بلوغ است. در مقایسه *present* هدف پولس این است که هر ایماندار را به عنوان فردی بالغ در مسیح معرفی کند. کلمه با کاربرد آن در آیه ۲۲، بار معنایی قانونی دارد و بنابراین ایده، معرفی همه به عنوان فردی بالغ در مسیح است، یعنی در برابر مسیح، داور و ناجی.

خب، دوباره، کمپبل. ایمانداران سخت تلاش می‌کنند تا برای خدا زندگی کنند، آیه ۲۹، اما آنها این کار را همانطور که پولس نقل می‌کند، با تمام انرژی‌ای که او قدرتمندانه در درونش کار می‌کند، انجام می‌دهند. پولس می‌گوید من، ما می‌گوییم ما، آیه ۲۹.

یعنی مسیح ساکن در شما، قوم خود را توانمند می‌سازد تا برای او و پادشاهی‌اش زحمت بکشند. کولسیان ۲: ۹ و ۱۰. مراقب باشید که هیچ‌کس شما را با فلسفه و فریب‌پوچ، مطابق با سنت بشری، مطابق با اصول اولیه و دنیا، و نه مطابق با مسیح، اسیر خود نکند.

زیرا در او، تمامی کمال الوهیت از نظر جسمانی ساکن است، و شما در او که سر همه ریاست‌ها و قدرت‌هاست، پر شده‌اید. پولس مسیح‌شناسی بسیار والایی دارد. این آیات، کولسیان ۲، ۹ و ۱۰، یک واحد کلیدی را تشکیل می‌دهند تا به ما در درک اتحاد با مسیح کمک کنند.

اولی از اتحاد مسیح با خدا سخن می‌گوید. دومی از اتحاد ما با مسیح. در مسیح، تمام کمال الوهیت از نظر جسمی ساکن است.

این اتحاد مسیح با خداست. شما در او پر شده‌اید، در او که سر همه حکومت‌ها و قدرت‌هاست. این اتحاد خدا با ماست.

کمپبل پیامدهای الهیاتی همبستگی بین اتحاد خدا با پسرش و اتحاد ما با همان پسر به عنوان گناهکاران بخشیده شده را ترسیم می‌کند. نقل قول، بهتر است در او به عنوان ابراز اتحاد با مسیح درک شود. این یکی از آن شش مکان است.

دوباره می‌گویم. زبان اتحاد با مسیح همیشه رابطه‌ای بین مسیح و مؤمنان را پیش‌فرض می‌گیرد، اما اغلب با ظرافت دیگری. ما مدام شاهد معنای مکانی قلمرو و عاملیت و ابزار و غیره هستیم.

اما در شش جای دیگر، ظرافت آن اتحاد با مسیح است. این یکی از آن شش مورد است. بهتر است در او به عنوان ابراز اتحاد با مسیح درک شود.

ایمانداران به دلیل اتحادشان در او، پر می‌شوند. قدرت این قرائت از آیات دو طرف آیه ۱۰ ناشی می‌شود. آیات ۲-۹ از پری خدا که در مسیح به صورت جسمانی ساکن است، سخن می‌گوید.

این بدان معنا نیست که بدن مسیح از خدا پر شده است، بلکه مسیح از طریق اتحادش با خدا، در کمال الوهیت خدا سهیم می‌شود. دوم، ۲:۱۱ از ختنه شدن در ختنه مسیح صحبت می‌کند. ۲:۱۲ به دفن شدن با مسیح در غسل تعمید و برخاستن با او اشاره دارد.

آیه ۲:۱۳ درباره زنده شدن با او صحبت می‌کند. بنابراین، این سه آیه شامل چندین اشاره به واقعیت‌هایی است که مؤمنان از طریق اتحاد و مشارکت با مسیح با او به اشتراک می‌گذارند. با توجه به اینکه متن آن به شدت اتحاد با مسیح را توصیه می‌کند، در او در آیات ۲-۱۰ نیز به همین ترتیب به بهترین شکل درک می‌شود.

بروس، در تفسیر خود بر کولسیان، فیلیمون و افسسیان، به طور خلاصه می‌گوید: مسیحیان، با اتحاد خود با او، در زندگی او سهیم می‌شوند. اگر کمال الوهیت در او ساکن بود، کمال او به آنها نیز عطا می‌شد.

و در استدلال کولسیان، کلیسای کولسی نه به وحی خاصی از جانب خدا که بدعت کولسی ارائه می‌داد، نیاز دارد و نه به مراسم خاصی جدا از غسل تعمید در شام خداوند که مسیح مقرر کرده است. خیر. آنها با داشتن مسیح، کامل هستند، تمام و کمال هستند، هر آنچه را که نیاز دارند در او دارند، زیرا تمام کمال الوهیت در جسم او ساکن است و او آنها را در خود کامل کرده است.

او آنها را با خود و در نتیجه با نجات پر کرده است. کولسیان ۳: ۱-۴ نیز در این زمینه آموزنده است، به یاد داشته باشید که ۲:۲۰ از اتحاد با مسیح در مرگ او صحبت می‌کند. اگر با مسیح، کولسیان ۲:۲۰، نسبت به ارواح ابتدایی جهان مُردید، چرا، گویی هنوز در جهان زنده هستید، تسلیم قوانین آن می‌شوید؟ ۳: ۱، پس اگر با مسیح برخیزانیده شده‌اید، چیزهایی را که در بالا هستند، جایی که مسیح در دست راست خدا نشسته است، جستجو کنید.

به آنچه در بالاست بیندیشید، نه به آنچه بر زمین است. زیرا شما مرده‌اید و زندگی شما با مسیح در خدا پنهان است. هنگامی که مسیح، که زندگی شماست، ظاهر شود، شما نیز با او در جلال ظاهر خواهید شد.

پولس علیه برنامه معلمان دروغین و خواسته‌های زاهدانه آنها صحبت کرده است. آنها، از جمله، تعلیم می‌دادند که رفتار شدید با بدن انسان برای خشنودی خدا ضروری است. در اینجا، پولس این پیام را تکرار می‌کند و نقل می‌کند: «ذهن خود را به چیزهایی که بر روی زمین هستند معطوف نکنید».

اما تمرکز او جای دیگری است. نکته مثبت این است که او خوانندگانش را کاملاً به جهت دیگری، ۳:۲، هدایت می‌کند. او دستور می‌دهد که دو بار بالا برود.

آنچه در بالاست را بجوید. به آنچه در بالاست فکر کنید، ۱:۲. چرا؟ زیرا بالا جایی است که مسیح در دست راست خدا نشسته است.

پادزهر تعالیم مخرب معلمان دروغین، مسیح است (۱۵:۲-۸). پادزهر ریاضت بیهوده‌ی تعالیم دروغین مسیح است (۱۶-۲۳). (من دوباره این کار را انجام می‌دهم، زیرا پولس مسیح را به عنوان پادزهر سم، هم سم فکری و هم سم عملی، به کار می‌برد).

پادزهر آموزه‌های نادرست، مسیح، کولسیان ۲: ۸-۱۵. پادزهر اخلاق نادرست، زهد، مسیح، ۲، ۱۶-۲۳. بنابراین، جای تعجب نیست که رسول، مسیحیان کولسی را بالاتر از جایی که مسیح قرار دارد، قرار می‌دهد.

پولس به طور خاص در داستان خود بر اتحاد ما با مسیح به عنوان انگیزه‌ای برای جستجوی او تأکید می‌کند. وقتی او به خوانندگانش می‌گوید، شما مرده‌اید، در آیه ۳:۳، مطمئناً منظورش این است که آنها با مسیح مرده‌اند، همانطور که در آیات ۲-۲۰ نیز همین را گفته است. او به طور خاص به اتحاد با مسیح در رستاخیزش اشاره می‌کند.

پولس می‌گوید به دلیل اتحاد خوانندگانش با مسیح در مرگ و رستاخیزش، زندگی شما با مسیح در خدا پنهان است، آیه ۳. برخلاف آموزه زاهدانه معلمان دروغین، خوانندگان پولس باید در زندگی خود مسیح را، مسیحی، که در بالاست، دنبال کنند. آیا این به معنای آن است که آنها باید زندگی زمینی خود را تحقیر کنند؟ به سختی. در بقیه فصل ۳، رسول دستورالعمل‌هایی برای ارتباط با یکدیگر در کلیسا و با خانواده‌ها در خانه ارائه می‌دهد. اگر بخواهید، این آموزه زمینی است، اما شامل انکار امیال جسمانی به عنوان وسیله‌ای برای معنویت نمی‌شود.

پولس می‌گوید به یاد داشته باشید، زندگی شما با مسیح در خدا پنهان است، آیه ۳. بلکه، شامل تمرکز بر مسیح در آسمان و کسب قدرت از اتحاد با مسیح برای زندگی روزمره بر روی زمین است. به طرز شگفت‌آوری، پولس مشارکت ما در روایت مسیح را حتی فراتر می‌برد. ما با او مردیم، با او دفن شدیم، با او برخاستیم، با او صعود کردیم و با او در آسمان نشستیم.

و به یک معنا، ما حتی دوباره با او می‌آییم. منظور پولس همین است وقتی می‌نویسد، نقل قول می‌کند، وقتی مسیح، که زندگی شماست، ظاهر شود، آنگاه شما نیز با او در جلال ظاهر خواهید شد، به وضوح، وقتی مسیح به عنوان اشاره‌ای به آمدن دوم ظاهر می‌شود.

این واقعیت که ما با او در جلال ظاهر خواهیم شد، به اصطلاح، به ظهور مجدد ما اشاره دارد. ما باید با دقت تعریف کنیم که به چه معنایی ظهور مجدد داریم و به چه معنایی نداریم. البته، ظهور مجدد ما، به اصطلاح، در اتحاد با مسیح است.

داگلاس مو، در تفسیر عالی خود از کولسیان، که مورد علاقه من شده است، به کمک ما می‌آید. نقل قول وقتی او در زمان بازگشتش در جلال ظاهر شود، مؤمنان با او ظاهر خواهند شد. هویت ما با مسیح، که اکنون واقعی اما پنهان است، روزی آشکار خواهد شد.

از آنجا که مسیح اکنون در ماست، ما امید جلال داریم، کولسیان ۱:۲۷. و همین اتحاد که در جهت دیگر یعنی ما در مسیح، بیان شده است، امید را به تحقق قطعی آن، نقل قول نزدیک، خواهد رساند. اتحاد ما با مسیح چنان جامع است که پولس تعلیم می‌دهد، به یک معنا، ما دوباره با او خواهیم آمد.

تنها در بازگشت او، هویت معنوی واقعی ما آشکار خواهد شد. اکنون ما تنها به افراد حقیقی نزدیک می‌شویم و در جلال خواهیم بود. و در رستاخیز نیز در جلال و تقدس خواهیم بود.

اگرچه کمتر کسی می‌داند، پولس در رومیان ۸:۱۸ و ۱۹ از همین حقیقت سخن می‌گوید. نقل قول، من معتقدم که رنج‌های زمان حاضر با جلالی که قرار است در ما آشکار شود، قابل مقایسه نیست. زیرا خلقت با اشتیاق فراوان منتظر آشکار شدن است، کلمه کلیدی پسران خدا، نقل قول نزدیک.

کلمه‌ای که به عنوان آشکار کردن ترجمه شده، آخرالزمان است که به معنای تحت‌اللفظی آن وحی است. این کلمه در عنوان آخرین کتاب مقدس، مکاشفه یوحنا، آمده است و بارها به بازگشت مسیح عیسی اشاره دارد. و در رومیان ۸، ۱۹، به اصطلاح به بازگشت ما اشاره دارد.

خلقت با اشتیاق فراوان منتظر وحی پسران خداست. چطور ممکن است که ما وحی داشته باشیم؟ پاسخ، البته، به دلیل اتحاد با مسیح است. یوحنا با کلمات متفاوتی از همین واقعیت صحبت می‌کند.

نقل قول، عزیزان، ما اکنون فرزندان خدا هستیم و آنچه خواهیم بود هنوز ظاهر نشده است، اما می‌دانیم که وقتی او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را آنطور که هست خواهیم دید. اول یوحنا ۳:۲. در مجموع خوانندگان، زندگی‌ها و آینده‌های پولس چنان با پسر خدا گره خورده است که به واسطه اتحاد با او، پولس توانست از مسیح، نقل قول، که زندگی شما برای، برای، کولسیان است، صحبت کند. در این زمینه، او با ادعاهای معلمان دروغین مبنی بر اینکه مسیحیان کولسی چیزی کم دارند، مقابله می‌کند.

برعکس، رسول اصرار دارد که آنها هر آنچه را که نیاز دارند در اتحاد با مسیح دارند و بنابراین در امنیت هستند. در واقع، اکنون زندگی آنها با مسیح در خدا پنهان است، آیه ۳. ابرایان چشم‌انداز شادی بخش آنها و ما را بیان می‌کند. ما نیز در زندگی او شریک خواهیم شد.

«ما نیز که در زندگی او سهیم هستیم، در تجلی باشکوه او نیز سهیم خواهیم بود»

ما سفر خود را در متون پولس در مورد اتحاد با مسیح ادامه خواهیم داد. در واقع، آنها را در سخنرانی بعدی خود تکمیل خواهیم کرد و سپس به ایده‌های پولس در این مورد خواهیم پرداخت.

این دکتر رابرت پترسون در حال تدریس در مورد روح القدس و اتحاد با مسیح است. این جلسه ۱۵، مبانی اتحاد با مسیح در پولس، افسسیان، فیلیپیان و کولسیان است.